

Χαρόσυνη ή Μεγάλη Εβδομάδα

Εύκαιρία τονώσεως τῆς πίστεως καί τῆς ἐλπίδας εἶναι ὅλη ἡ **Μεγ. Ἑβδομάδα**. Ἡ Ἐκκλησία πολὺ σοφὰ καθιέρωσε ὅλα τὰ γεγονότα, πού φωτίζουν κάθε Μεγαλοβδομαδιατικὴ ἡμέρα. Καί εἶναι ἀκόμα συγκινητικὴ ἢ προσέλευσις πιστῶν στίς ἀκολουθίες, σέ βαθμὸ πολὺ ἀνώτερο ἄλλων ἑορτῶν καί Κυριακῶν. Ἀκριβῶς γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ πρέπει νὰ οὐσιοποιηθῆ ἢ κάθε κίνησις καί προσκύνησις τῶν ἁγίων Παθῶν καί τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Αὐτὸ σημαίνει νὰ φύγη τὸ **ρομαντικὸ** καί **«φογκλορικὸ»** στοιχεῖο καί νὰ δεσπόσῃ τὸ «*Ἡμεῖς κηρῦσσομεν Χριστὸν ἑσταυρωμένον*», τὸ «*Ὁ Σταυρὸς Σου, Κύριε, ζωὴ καί ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου*» καί τὸ «*Ἴδου ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ*».

• Τρεῖς ἐπισημάνσεις μας σχετικὰ μέ τὴ βίωσι τῆς Μεγ. Ἑβδομάδος ἀποσκοποῦν στὴν ἐπαναφορὰ τῶν ὄλων σκηνηκῶν στὴ σωστὴ καί σωτηριώδη θέσι τους.

* * *

• Ἡ **πρώτη** ἀφορὰ στὸν ὅλο χαρακτήρα τῆς Μεγ. Ἑβδομάδος. Ἐπεκράτησε ἡ συναισθηματικὴ φόρτισις, πού δίνει **πένθιμο** τόνο. Ὁ στολισμὸς στίς ἐκκλησίες πένθιμος, οἱ καμπάνες κτυποῦν πένθιμα, οἱ εἰκόνες καί ὁ ἑσταυρωμένος περιβάλλονται μέ πένθιμες (μῶβ) ταινίες. Τὰ φῶτα χαμηλώνουν (μερικὲς φορές καί σβήνουν). Καί ὅλα τείνουν νὰ καταδείξουν, ὅτι ἔχουμε νεκροφόρα κατάστασι καί μαυροντύματα!

Νὰ θρηνήσουμε, ναί, ἀλλὰ γιὰ τὰ δικά μας **ἁμαρτωλὰ πάθη**, ὄχι γιὰ τὰ ἅγια καί λυτρωτικὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

• Δέν εἶναι γιὰ πένθος ἡ **Μεγ. Δευτέρα**, ὅπου βλέπουμε τὸ θρίαμβο τῆς ἀγνότητος τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καί ἀκοῦμε τὸ κάθισμα: «*Τὰ Πάθη τὰ σεπτὰ ἢ παροῦσα ἡμέρα ὡς φῶτα σωστικά ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ*».

• Δέν εἶναι γιὰ πένθος ἡ **Μεγ. Τρίτη**, ὅπου δεσπόζει ὁ ὠραῖος **Νυμφίος** καί βλέπουμε τὸ «**Νυμφῶνα** τοῦ Χριστοῦ κεκοσμημένον» (τὴ Βασιλεία Του στολισμένη).

• Δέν εἶναι γιὰ πένθος ἡ **Μεγ. Τετάρτη**, ὅπου ὁ Κύριος προκαταβολικὰ προσφέρει τὴν ἄφεισι στὴν **ἁμαρτωλὴ γυναῖκα**. Τὸ κλᾶμα τῆς μετανοίας γεννᾷ τὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, τὴ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων.

• Δέν εἶναι γιὰ πένθος ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. «*Ὁ Σταυρὸς Σου, Κύριε, ζωὴ καί ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ Σου*». Τὸ φάρμακο δέν εἶναι γιὰ πένθος. Ἡ ἴασις δέν εἶναι γιὰ πένθος. Ἡ λύτρωσις δέν εἶναι γιὰ πένθος. Ἡ **νίκη** δέν εἶναι γιὰ πένθος. Καί ὅλα αὐτὰ εἶναι ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

• Δέν εἶναι γιὰ πένθος ὁ **τάφος** τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι «*ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως*».

* * *

• Ἡ **δεύτερη** ἐπισήμανσις ἀφορὰ στό **προσκύνημα**. Φυσικὰ θέλουν νὰ προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ μέ εὐλάβεια τὴν εἰκόνα τοῦ Νυμφίου, τὴν εἰκόνα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τὸν ἑσταυρωμένο. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ προσκύνημα ἄς γίνεταί στό τέλος τῆς ἱεραῆς ἀκολουθίας. Ἄς τοποθετοῦνται, λοιπόν, οἱ δύο εἰκόνες καί ὁ ἑσταυρωμένος ἐντὸς τοῦ σολέα, ἄς κλείνουν οἱ εἴσοδοι τοῦ σολέα καί ἄς στέκουν ὅλοι μέ εὐλάβεια **προσευχόμενοι** καί νοοῦντες τὰ **ἱερά τροπάρια**.

• Στούς περισσοτέρους Ναοὺς τοποθετοῦνται οἱ δύο εἰκόνες καί ὁ ἑσταυρωμένος στό **κέντρο** τοῦ Ναοῦ, προσέρχεται ὁ κόσμος, προσκυνᾷ καί τίς περισσότερες φορές ἀναχωροῦν! Τὸ ὅλο τους καθῆκον τελείωσε μέ ἕνα... ἀπλὸ προσκύνημα! Παρατηρεῖται δέ τὸ φαινόμενο στὴ δωδεκάτη εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Μεγ. Πέμπτης (τό βράδυ) νὰ εἶναι σχεδὸν ἄδεια ἡ ἐκκλησία!

• Τὸ ἴδιο παρατηρεῖται καί στὴν ἐπιστροφὴ τοῦ **Ἐπιταφίου**. Ἐλάχιστοι ἀκοῦνε τὴν περίφημη προφητεία τοῦ Ἰεζεκιήλ καί τὸ Ἀποστολικὸ καί τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα. Τὰ «φογκλόρ» καί τὰ «ἐφέ» κατέφαγαν κυριολεκτικὰ τὴν ὅλη προαναστάσιμη οὐσία.

* * *

• Ἡ **τρίτη** ἐπισήμανσις ἀφορὰ στό... «**Χριστὸς Ἀνέστη**» τῆς νύκτας τῆς Ἀναστάσεως! Ὑπάρχει βέβαια κάποια πρόοδος. Παραμένουν κάθε χρόνο ὅλο καί περισσότεροι στὴ θεία Λειτουργία. Οἱ πολλοὶ ὁμως ἐξακολουθοῦν νὰ ἀσεβοῦν. Δέν προλαβαίνει ὁ λειτουργὸς νὰ ψάλῃ (ἐν μέσῳ κροτίδων) τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» καί ἔχουν «διασκορπισθῆ»! Σέ λίγο θὰ ψάλῃ ὁ λειτουργὸς τὸν Ψαλμικὸ στίχο: «Ἀνα-

στήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν» (Ψαλμ. 67,2). Καί σάν νά τήν ἄκουσαν τήν προφητεία αὐτή τοῦ Ψαλμωδοῦ καί ἔστρεψαν τά νῶτα καί ἔφυγαν, «μουτζώνοντας», τρόπον τινά, τήν Ἄνάστασι!!!

● Τόσα χαρμόσυνα γεγονότα τά ζοῦν οἱ Ἕλληνες μέ **ὀλονύκτιο** γλέντι. Καί τόσες **ἀγρουπνίες** γιά τή μνήμη ἀγίων τίς ζοῦν οἱ Ὀρθόδοξοι μέ ὀλονύκτιες ἀκολουθίες. Καί δέν μποροῦν νά γιορτάσουν δύο ὥρες τήν «πανήγυριν τῶν πανηγύρεων»;

● Ὅλοι οἱ πιστοί χαίρονται τή Μεγ. Ἑβδομάδα, κατανύσσονται μέ τίς ἱερές ἀκολουθίες καί πανηγυρίζουν τή νύκτα τῆς Ἀναστάσεως.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!